

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Виконавчий комітет
Ставидлянської сільської ради
Олександрівського району
Кіровоградської області**

пров. Першотравневий, 16,
с. Ставидла, 27332

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Ставидлянської сільської ради Олександрівського району Кіровоградської області «Про місцеві податки і збори на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Ставидлянської сільської ради Олександрівського району Кіровоградської області від 10.07.2017 № 125.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Ставидлянської сільської ради з питань планування, бюджету, фінансів та економічного розвитку щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Пунктом 2 проекту рішення на території Ставидлянської сільської ради встановлюються місцеві податки і збори, а саме: збір за місця паркування для транспортних засобів; туристичний збір; податок на майно у складі: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок, плата за землю.

Пунктами 3-7 проекту рішення визначаються деякі обов'язкові елементи та ставки податків і зборів, а саме: збору за місця паркування транспортних засобів (пункт 3); туристичного збору (пункт 4); акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів (пункт 5), єдиного податку (пункт 6); земельного податку.

Додатками 1-4 до проекту рішення затверджуються положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного,

Державна регуляторна служба України
ВИХ №7945/0/20-17 від 13.09.2017

єдиного та земельного податків, в яких встановлюються ставки таких податків та визначаються деякі обов'язкові елементи.

Щодо проекту рішення в цілому

1. Податковий кодекс України (далі – Кодекс) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 Кодексу сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному Кодексом.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 Кодексу встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються: об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначенні статтею 7 Кодексу, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Статтею 7 Кодексу визначені наступні обов'язкові елементи:

- 1) платники податку;
- 2) об'єкт оподаткування;
- 3) база оподаткування;
- 4) ставка податку;
- 5) порядок обчислення податку;
- 6) податковий період;
- 7) строк та порядок сплати податку;
- 8) строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Також, під час встановлення податку можуть передбачатися податкові пільги та порядок їх застосування.

Однак, не всі обов'язкові елементи, що передбачені вимогами Кодексу, визначені у проекті рішення. Наприклад, при встановленні:

місцевих зборів не визначено такі обов'язкові елементи, як платники податку, об'єкт та база оподаткування, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку;

податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки - строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку;

земельного податку - порядки обчислення та сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку;

єдиного податку - об'єкт і база оподаткування, строк сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Разом з тим, у проекті рішення та додатках до нього, наявні елементи, що не є обов'язковими та визначаються виключно Кодексом, а саме: загальні положення (єдиний податок, земельний податок та податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки); особливості встановлення збору (збір за місця для паркування транспортних засобів).

У зв'язку з вищевикладеним, пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи для відповідного податку або зробити посилання на конкретні положення Кодексу (абзаци, пункти, частини, статті та розділи),

якими вони встановлені, з одночасним виключенням з проекту рішення елементів, які не є обов'язковими.

2. З метою спрощення розуміння проекту рішення пропонуємо виключити з проекту рішення ставки податків і зборів, деякі обов'язкові елементи, з одночасним включенням їх до додатків до проекту рішення.

Зокрема, пропонуємо виключити пункти 3, 4, 6, 7 з проекту рішення, з одночасним доповненням проекту рішення додатками 5 та 6 (положення про сплату відповідного місцевого збору) в яких визначити ставки зборів та їх обов'язкові елементи.

У проекті рішення пунктом 5 передбачається встановити акцизний податок з реалізованих суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів, а пунктом 5.1 – визначити ставку для підакцизних товарів у розмірі 5 відсотків.

Відповідно до підпункту 9.1.4 пункту 9.1 статті 9 Кодексу **акцизний податок (непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції) віднесено до загальнодержавних податків та зборів**. Порядок справляння даного податку визначено розділом VI Кодексу «Акцизний податок».

Згідно з вимогами пунктів 10.2 та 10.3 статті 10 Кодексу місцеві ради в межах повноважень, визначених Кодексом, та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Таким чином, враховуючи вимоги статей 10, 12 Кодексу, у сільських рад відсутні повноваження щодо встановлення загальнодержавних податків та зборів, до яких відноситься акцизний податок.

Отже, пропонуємо пункт 5 виключити з проекту рішення.

Пункт 2 проекту рішення також потребує редакційних правок в частині встановлення на території Ставидлянської сільської ради, зокрема, єдиного податку.

Крім того, враховуючи, що проектом рішення встановлюється виключно земельний податок, слова «плата за землю» пропонуємо змінити на слова «земельний податок».

Зокрема, пропонуємо пункти 2 та 3 проекту рішення викласти у наступній редакції:

«Встановити на території Ставидлянської сільської ради наступні податки і збори:

Податки:

- Податок на майно у складі:

податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
транспортний податок;
земельний податок;

- Єдиний податок.

Збори:

збір за місця паркування для транспортних засобів;
туристичний збір.

Затвердити положення про розміри, порядок сплати та перерахування місцевих податків і зборів (додатки 1-6).»

Відповідно, пункти 9 та 10 проекту рішення, вважати пунктами 4 та 5.

3. Назва проекту рішення потребує редакційного коригування в частині доповненням назвою сільської ради, на території якої місцеві податки та збори є обов'язковими до сплати.

4. Преамбулою проекту рішення, пунктом 1 додатків 1, 2 та підпунктом 1.1 додатку 3 до проекту рішення зазначено, що проект рішення розроблено з урахуванням, зокрема, і Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 року № 71-VIII.

Пунктом 4 Прикінцевих положень Закону України № 71-VIII рекомендовано органам місцевого самоврядування у місячний термін з дня опублікування цього Закону переглянути рішення щодо встановлення на **2015 рік** податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) для об'єктів житлової нерухомості, а також прийняти та оприлюднити рішення щодо **встановлення у 2015 році** податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) для об'єктів нежитлової нерухомості, податку на майно (в частині транспортного податку) та акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів.

Нагадуємо, що в **2015 році** до рішень місцевих рад про встановлення місцевих податків на 2015 рік не застосовуються вимоги, встановлені Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Оскільки, проектом рішення, додатками 1-3 до проекту рішення визначаються ставки податків на 2018 рік, вказані закони не можуть бути застосовані для їх впровадження.

З огляду на вищезазначене, пропонуємо виключити з преамбули проекту рішення, пункту 1 додатку 1, 2 та підпункту 1.1. додатку 3 до проекту рішення зазначений законодавчий акт.

Щодо транспортного податку

Відповідно до статті 3 Закону його дія не поширюється на здійснення регуляторної діяльності, пов'язаної з прийняттям актів, якими до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, доводяться рішення органів, які є вищестоящими по відношенню до органів, які приймають ці акти.

Таким чином, проект рішення, у частині затвердження положення про транспортний податок (додаток 2 до проекту рішення) та ставки даного податку в розмірі 25 000 гривень (пункт 5 додатку 2 до проекту рішення), яка визначена пунктом 267.4 статті 267 Кодексу, не потребує проходження процедури, визначеної Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Разом з тим, у проекті рішення відсутні всі обов'язкові елементи транспортного податку, передбачені статтею 7 Кодексу, а саме: строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату вказаного податку.

Одночасно проект рішення має елементи, що не відносяться до обов'язкових та встановлюються Кодексом, а саме, відповідальність платників за сплату податку та контроль за його надходження до бюджету.

Підпункт 3.1 пункту 3 додатку 2 до проекту рішення не відповідає вимогам підпункту 267.2.1 пункту 267.2 статті 267 Кодексу, відповідно до якого об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Отже, пропонуємо привести підпункт 3.1 пункту 3 додатку 2 проекту рішення до вимог Кодексу.

Щодо збору за місце паркування транспортних засобів

Пунктом 3 проекту рішення встановлюється збір за місця паркування транспортних засобів.

1. Підпунктом 3.1 пункту 3 проекту рішення ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Разом з тим, підпунктом 268¹.3.1. пункту 268¹.3 статті 268¹ Кодексу визначено, що ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Таким чином, встановлена ставка є вищою за розміром, ніж максимальна ставка, визначена Кодексом. Тому, пропонуємо привести підпункт 3.1 пункту 3 проекту рішення до вимог статті 268¹ Кодексу.

2. Підпунктом 3.2 пункту 3 проекту рішення визначено, що ставка збору та порядок сплати збору встановлюються сільською радою.

Зазначене дублює норми підпункту 268¹.4.1 пункту 268¹.4 статті 268¹ Кодексу, яким встановлюються вимоги до органів місцевого самоврядування при встановленні ними збору за місця для паркування транспортних засобів.

Отже, пропонуємо виключити підпункт 3.2 пункту 3 з проекту рішення, з одночасним доповненням його визначеним порядком сплати збору на території Ставидлянської сільської ради.

Щодо туристичного збору

1. Пункт 4 «Туристичний збір» проекту рішення має три підпункти за номерами 4.1, 4.2 та 5.3.

Отже, пункт 4 проекту рішення потребує редакційних правок в частині визначення правильної нумерації підпунктів.

2. Підпунктом 4.1 пункту 4 визначено, що ставка туристичного збору встановлюється у розмірі 1,0 відсотка (від 0,5 до 1 відсотка) до бази податкового збору, визначеному Кодексом.

Тобто, проект рішення має як фіксовану ставку збору, так і його межі, встановлені підпунктом 268.3.1 пункту 268.3 статті 268 Кодексу, в рамках яких органи місцевого самоврядування встановлюють фіксовану ставку податку.

Зазначене не відповідає вимогам Кодексу, відповідно до яких місцеві ради встановлюються фіксовану ставку збору, та є неоднозначним для трактування особами, що будуть виконувати або впроваджувати вимоги цього регуляторного акта.

Отже, пропонуємо виключити неоднозначні для трактування норми з підпункту 4.1 пункту 4 (від 0,5 до 1 відсотка), а також визначити базу оподаткування туристичним збором (інші обов'язкові елементи збору) у проекті рішення або зробити посилання на конкретні положення Кодексу (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Додатком 1 до проекту рішення затверджується Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1. Пункт 3.2. розділу 3 цього додатку потребує приведення до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу, яким затверджуються виключний перелік житлової та нежитлової нерухомості, яка не є об'єктом оподаткування.

2. Пунктом 5 додатку 1 до проекту рішення встановлюються ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб. При цьому, підпункти 5.5 та 5.6 повністю дублюють підпункти 5.3 і 5.4 відповідно.

Тому, пропонуємо виключити з пункту 5 додатку 1 до проекту рішення підпункти 5.5 і 5.6.

3. Підпунктами 5.1 та 5.2 пункту 5 додатку 1 до проекту рішення встановлюються ставки податку за об'єкти житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб у розмірі 1,5 % (що не перевищує 2 відсотка) відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Підпунктами 5.3 і 5.4 пункту 5 додатку 1 визначаються ставки податку за об'єкти нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб у розмірі 0,01% та 1% (що не перевищує 1 відсотка) відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Тобто, додаток 1 має як фіксовану ставку податку, так і його межі, встановлені підпунктом 266.5.1. пункту 266.5 статті 266 Кодексу, в рамках яких органи місцевого самоврядування встановлюють фіксовану ставку податку (*треба зазначити, що в Кодексі межі податку визначені у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування*).

Зазначене не відповідає вимогам Кодексу, відповідно до яких місцеві ради встановлюються фіксовану ставку податку, та є неоднозначним для трактування

особами, що будуть виконувати або впроваджувати вимоги цього регуляторного акта.

Отже, пропонуємо виключити неоднозначні для трактування норми з пункту додатку 1 (що не перевищує 2 відсотка, що не перевищує 1 відсотка), залишивши в ньому фіксовані ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Крім того, підпунктом 266.5.1. пункту 266.5 статті 266 Кодексу визначено, що ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо пункт 5 додатку 1 до проекту рішення привести у відповідність до податкового законодавства, визначивши ставки податку у залежності до місця розташування та типів нерухомості, що оподатковується.

3. Пункт 6 додатку 1 до проекту рішення доцільно привести у відповідність до пункту 266.7 статті 266 Кодексу, яким встановлюється порядок обчислення суми податку.

4. Пункт 9 податку 1 до проекту рішення має назву «Сплата податку».

Враховуючи, що у даному пункті встановлюються пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, пропонуємо назву пункту змінити на «Пільги зі сплати податку».

5. Підпунктом 9.1 визначено, що база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку є:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Відповідно до підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 Кодексу зазначене зменшення площі оподаткування житлової нерухомості, віднесено до пільг зі сплати податку для фізичних осіб, а саме: база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку

квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

6. Підпунктом 9.2 встановлюється пільга з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають власності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченою такими статутами (положеннями).

Однак, частиною и) підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу визначено, що об'єкти нерухомості, які перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність, **не є об'єктом оподаткування**.

Таким чином, пропонуємо виключити з пункту 9 додатку 1 до проекту рішення підпункт 9.2.

7. Підпунктом 9.3 встановлюється пільга з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, а саме: господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо.

Наразі, тип та розмір такої пільги проектом рішення не встановлюється.

Щодо плати за землю

Додатком 3 до проекту рішення затверджується Положення про ставки земельного податку на території Ставидлянської сільської ради.

1. Пунктом 1 додатку 3 надано визначення понять «оренда землі» та «право земельного сервітуту».

Але, відповідно до вимог Кодексу, терміни «оренда землі» та «право земельного сервітуту» в проекті рішення не використовуються.

Отже, пропонуємо виключити з пункту 1 додатку 3 до проекту рішення підпункти 1.3, 1.4, якими надано визначення понять «оренда землі» та «право земельного сервітуту».

2. У підпункті 1.2 пункту 2 додатку 3 до проекту рішення вказано, що особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Кодексу.

Зазначений підпункт потребує редакційних правок в частині заміни слів «цього Кодексу» на слова «Податкового кодексу України».

3. Пунктом 3 додатку 3 до проекту рішення визначено, що об'єктами оподаткування є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні.

Відповідно до статті 270 Кодексу об'єктами оподаткування є:
земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні (підпункт 270.1.1 пункту 270.1);

земельні частки (паї), які перебувають у власності (підпункт 270.1.2 пункту 270.1).

Отже, пропонуємо додати до пункту 3 додатку 3 до проекту рішення норми, визначені підпунктом 270.1.2 пункту 270.1 статті 270 Кодексу.

4. Підпунктом 5.2 пункт 5 додатку 3 до проекту рішення вказано, що ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до статті 274 цього Кодексу.

Разом з тим, статтею 274 Кодексу встановлюються межі розміру земельного податку, в рамках яких місцеві ради встановлюють фіксовану ставку земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено.

Пунктом 6 додатку 3 до проекту рішення встановлено фіксовані ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено.

Отже пропонуємо визначити ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, відповідно до пункту 6 додатку 3 до проекту рішення. Зокрема, пропонуємо підпункт 5.2 пункт 5 додатку 3 до проекту рішення викласти у наступній редакції: «Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до пункту 6 цього додатку».

5. Пунктом 6 додатку 3 до проекту рішення встановлюються ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження).

Підпунктом 6.1 пункту 6 встановлюється податок, зокрема, за землі наступних категорій у відсотках від їх нормативної грошової оцінки:

Промисловості та заклади енергетичного призначення (УЕГГ, РЕМ) – 1 % (підпункт 6.1.4);

комерційного використання – 1% (підпункт 6.1.5).

Відповідно до статті 19 Земельного кодексу України землі України за основним цільовим призначенням поділяються на такі категорії:

- а) землі сільськогосподарського призначення;
- б) землі житлової та громадської забудови;
- в) землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;
- г) землі оздоровчого призначення;
- г) землі рекреаційного призначення;
- д) землі історико-культурного призначення;
- е) землі лісгосподарського призначення;
- е) землі водного фонду;
- ж) землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

Пунктом 274.2. статті 274 Кодексу визначено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Таким чином, пропонуємо привести категорії земельних ділянок, за які встановлюється земельний податок, до вимог Земельного та Податкового кодексів України. Зокрема:

в підпункті 6.1.4 пункту 6 додатку 3 слова «заклади енергетичного призначення (УЕГТ, РЕМ)» замінити на слово «енергетики»;

підпункт 6.1.5 виключити з пункту 6;

доповнити пункт 6 підпунктом щодо встановлення ставки податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (за необхідності).

Водночас, пунктом 7 проекту рішення встановлюються аналогічні ставки земельного податку для вищевказаних категорій земель за земельні ділянки, грошова оцінка яких проведена, а також для виробничих будівель та дворів, інших земель – 1%.

Як вже зазначалося вище, Земельним кодексом України не визначено категорій земель «виробничі будівлі та двори». Відповідно до статті 66 Земельного кодексу такі землі відносяться до земель промисловості.

Отже, пропонуємо виключити пункт 7 з проекту рішення, залишивши ставки земельного податку в додатку 3 до проекту рішення.

6. Пункт 7 додатку 3 має назву «Ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)».

Підпунктом 6.1 даного підпункту встановлюється ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, у розмірі не більше 3 відсотків від нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь та земель загального користування - 1 відсоток від їх нормативної грошової оцінки.

Відповідно до пункту 277.1 статті 277 Кодексу ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

Таким чином, пропонуємо внести редакційні правки до пункту 7 в частині зміни нумерації підпункту 6.1 на підпункт 7.1, а також привести його до вимог пункту 277.1 статті 277 Кодексу, у тому числі щодо встановлення фіксованих ставок податку. Зокрема, пропонуємо викласти пункт 7 у наступній редакції:

«7. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

7.1. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі 3 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці

площі ріллі по Кіровоградській області, а для сільськогосподарських угідь - 1 відсоток від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Кіровоградській області.»

7. Пункт 9 додатку 3 до проекту рішення доцільно привести у відповідність до вимог статті 282 Кодексу, якою встановлено вичерпний перелік юридичних осіб, які звільняються від сплати податку.

8. Звертаємо увагу, що відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 Кодексу одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку з чим, пропонуємо у проекті рішення зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки в залежності від її місцезнаходження.

Щодо єдиного податку.

Додатком 4 до проекту рішення встановлюється Положення про єдиний податок.

Відповідно до статті 293 Кодексу до повноважень сільських, селищних, міських рад або рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, відноситься встановлення **фіксованих ставок єдиного податку встановлюються для першої та другої груп платників єдиного податку.**

Ставки податку, обов'язкові елементи такого податку для платників єдиного податку третьої та четвертої груп встановлюється виключно Кодексом та не потребують встановлення рішеннями відповідних місцевих рад.

Разом з тим, пунктами 2, 3 додатку 4 до проекту рішення визначаються платники податку та ставки для третьої та четвертої груп платників єдиного податку.

Пунктом 6 проекту рішення визначаються платники єдиного податку та встановлюються ставки для першої групи платників податку.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з проекту рішення пункт 6, а з додатку 4 виключити норми, що регулюють питання сплати податку для платників єдиного податку третьої та четвертої груп.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення його у відповідність до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ)

АРВ до проекту рішення, зокрема його зміст, структура та наповнення не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження

результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ проекту рішення, зокрема з відсутністю усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведена відповідність цього проекту принципам державної регуляторної політики, таким як ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Ставидлянської сільської ради Олександрівського району Кіровоградської області «Про місцеві податки і збори на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
Служби України

К.М. Ляпіна

